

זמני השבת

ר"ת	יציאה	כניסה
ירושלים	18:22	17:30
תל אביב	18:20	17:28
חיפה	18:21	17:29
באר שבע	18:21	17:29

הפטרה - "כח אומר" (יחזקאל מ"ה)

העלון מוקדש לעילוי נשמות הטהורה של מין שר התורה ופוסק הדור, מורנו ורבונו מן האון רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, שזכותו הגדולה תגן עלינו. ולהצלתה דוד בן שמחה וב"ב ולרפואת יניב בן אהובה לעילוי נשמת מרדכי בן שמחה | גיר אלון בן מרגלית חיים בן תמר | חיים בן כרמלה

עלון שבועי היוצא לאור ע"י מוסדות "כאייל תערוג" הר חומה
בראשות מורנו הרב"ג אייל עמרמי שליט"א

חסדי שמואל

ע"ש סמי סויאר ז"ל בן חסיה

ליצירת קשר: 1599-50-20-51

לקבלת העלון במייל כתבו ל: harav.eyal@gmail.com

www.ayal-taarog.co.il

פרשת ויקהל פקודי | שבת מברכין | גיליון 680 | כ"ד אדר תשפ"ו

לקחת את הדברים לברכה

שגורם לארבעה דברים, עבודה זרה, גלוי עריות, שפיכות דמים, ולשון הרע. המדרש כותב שהיין הוא היה הגורם לחטא העגל. וכתוצאה מכך הצטוונו על מלאכת המשכן, להחזיר את השכינה על עם ישראל בתוך המשכן.
אם כן כל דבר שה' ברא בעולם אפשר לקחת אותו לחיובי או לשלילי- כל דבר בעולם, רק תלוי איך אדם משתמש בו, האם לעבודת ה' או למרוד בה.
הקב"ה הביא לאדם עושר, הוא יכול לעשות איתו צדקות, מעשים טובים והחזקת לומדי תורה. אבל הוא גם יכול לעשות איתו דברים לא טובים- עושר שמור לבעליו לרעתו, הוא לוקח את העושר בשביל להרכיב את הכבוד והתאוות שלו.
הקב"ה הביא לאדם אישה, הוא יכול להיות איתה באושר- "ראה חיים עם-אשה אֶשְׁרָאֶהְבָּת". אבל יכול להיות גם הפוך- "ומוצא אָנִי מֵרַמָּת מִמֶּנִּי אֶת הָאִשָּׁה".

הקב"ה הביא בריאות לאדם, הוא יכול לעשות איתו גמילות חסדים, לעזור לאנשים חולים, להתנדב במקומות שונים. אבל הוא גם יכול ללכת ולעשות עבירות וכל מיני דברים לא טובים.

הקב"ה הביא לנו בית נוסת גדול ומפואר, אפשר להשתמש בו בשביל להתפלל בשירים ושמוחה, לשבח ולשיר להקב"ה על כל הטובות והחסדים שהוא עושה עמנו, ואפשר גם הפוך חלילה, לדבר דברי חולין בבית הכנסת, לריב ולהתקוטט, להסתכל בעין רעה על אנשים ולעשות מחלוקות.

כל דבר שיש לנו צריך לדעת איך להשתמש בו, ולקחת אותו לקדושה ולעבודת ה'.

בסיום הפרשה, כשהענין מכסה את אוהל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן, אנו רואים את התוצאה של הניתיב שניתן לאדם עם השפע שהקב"ה הביא לו, ובכך להפוך אותו לברכה ולקרבת אלוהים.

שבת שלום ומבורך, הרב אייל עמרמי.

בפרשיות השבוע- ויקהל פקודי- אנו חותמים את מלאכת המשכן. התורה מפרטת כיצד לקחו עם ישראל חומרים גשמיים ביותר - זהב, כסף, נחושת, עורות ואבנים - והפכו אותם למשכן העדות, מקום בו שוכנת השכינה בתוך העולם הזה.

כאן טמון היסוד הגדול של החיים: הבחירה ביד האדם. כפי שמלמדת הגמרא במסכת עירובין שהיין הוא דוגמא מובהקת לכלי שיכול להביא את האדם לשיא הברכה או חלילה להפך.

הגמ' (עירובין סה.) כותבת: "א"ר חנינא כל המתפתה ביינו יש בו מדעת קונו שנאמר (בראשית ח, כא) "וירח ה' את ריח הניחוח וגו'. אמר ר' חייא כל המתיישב ביינו יש בו דעת ע' זקנים. יין ניתן בע' אותיות וסוד ניתן בע' אותיות כנס יין יצא סוד. א"ר חנין לא נברא יין אלא לנחם אבלים ולשלם שכר לרשעים שנא' (משלי לא, ו) "תנו שכר לאובד וגו'. א"ר חנין בר פפא כל שאין יין נשפך בתוך ביתו כמים אינו בכלל ברכה שנא' (שמות כג, כה) "וברך את לחמך ואת מימך".

הגמ' מביאה לנו סדרה של מאמרים, על הגודל והחשיבות שה' נתן בעולם- את היין. וכמו כל דבר שה' ברא בעולם, הוא ברא אותו לטובה ואפשר להפוך אותו לשיא הרעה, כמו שכתוב: "ראה אנכי נתן לפניכם היום בָּרֶכָה וקִלְלָה, אֶת הַבִּרְכָּה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אִתְּכֶם הַיּוֹם, וְהִקְלָלָה אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת ה' אֱלֹהֵיכֶם...".

כל דבר בחיים יכול להפוך לברכה, וכל דבר בחיים יכול להיות קללה. תלוי איך אדם רואה זאת.

יין הוא ראש הרפואות, ומצד שני אם משתמשים בו לרעה, הוא מביא יללה לעולם, הוא מביא את כל הצרות לעולם. כך כתוב במדרש (תנחומא שמיני): "ראה מה היין גורם למי שהוא שותה, עיניו יראו זרות, לא יהיה בך אל זר (תהלים פא, י). היין גורם לעבד עבודה זרה, שנאמר: וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו (ישעיה כח, ז). מה תעו. אלה אלהיך ישראל, שנאמר: וישב העם לאכל ושתו ויקומו לצחק (שמות לב, ו). מתוך היין אמרו, אלה אלהיך ישראל. ולכן ידבר תהפכות.

2
בראי הפרשה
מנוחת מרגוע בשבת קודש

2
בריאות ותזונה
פחד (מהמלחמה)

3
סיפור לשבת
הלהבה בנתיבות והאש בחזית: סיפורו של המגן הנסתר

4
גדולי ישראל
רבי יצחק אייזיק מקאליב זצ"ל

ברכת האילנות עם מורנו הרב, מיד לאחר תפילת ראש חודש

ב"ה סיימנו הלכות אבן העזר, מתחילים ללמוד הלכות בשר וחלב כל יום שבת בשעות 07:00-7:00 בבוקר בבית הכנסת

שבת בבית הכנסת "חסדי שמואל" עם מורינו הרב אייל עמרמי שליט"א

15:30 מפתח מגן צ"א
16:00 שיעור מרפז, סעודה שלישית עם מר"ר
לאתר השיעור בבית התפילה
17:45 שיעור בתפילה
18:20 ערבית של מרפז
18:55 אבות ופנים

17:20 (30 דק' לפני השקיעה)
04:50 (65 דק' לפני מן התחלה)
07:00 (30 דק' לפני תפילת שחרית)
07:30
08:45
15:00 מפי מר"ר שליט"א

מפתח ערב שבת
הרשה מרפז ותרפית של שבת
שחרית מן התחלה
שיעור בתפילות שבת
שחרית מגן ראשי
מניין גברים (בישיבה למטה)
שיעור לבנים

לעומתם, שבת ויום הכיפורים נקראים 'שבת שבתון', שכן בהם נאסרה גם מלאכת אוכל נפש והשבתה בהם היא מוחלטת. רש"י (פרשת כי תשא) מעמיק בהגדרת המושג וכותב: "שבת שבתון – מנוחת מרגוע ולא מנוחת ארעי".

מהי אותה "מנוחת ארעי" ומהי "מנוחת המרגוע"?

מנוחת מרגוע: היא מנוחה פנימית ושורשית. חז"ל מלמדים שעל האדם להרגיש בשבת "כאילו כל מלאכתך עשויה". אין זו רק הימנעות ממלאכה, אלא מצב נפשי של רוגע מוחלט, ללא טרדות וללא תכנונים של ימי החול. כדי להמחיש את הדברים, נתבונן בהלכות ברכות. המשנה ברורה (סימן קצא ס"ק ה) מביא דברים חמורים על אדם המתעסק בדברים אחרים תוך כדי ברכה (בין בברכה קצרה ובין בברכת המזון). על מי שעושה מצוותיו וברכותיו בדרך ארעי ובלא ריכוז, חלה התוכחה של "הלכתם עמי בקרי" חלילה. כך הדבר גם בשבת: אם אדם שובת מעבודתו בשדה או במשרד, אך בביתו הוא טרוד בבישולים (האסורים בשבת) או בהכנות של מלאכה – הרי שביתתו היא "מנוחת ארעי" בלבד. מנוחת המרגוע האמיתית, "שבת שבתון", מושגת כאשר אדם נצמד לכל דקדוקי הלכות שבת. כאשר הוא נמנע מכל ל"ט המלאכות, הוא זוכה להגיע לאותה שלווה עמוקה שבה כל מלאכתו נחשבת כעשויה, וכל כולו פנוי להתעלות רוחנית וקרבת אלהים. ומכאן עולה יסוד נפלא: מכיוון שבשבת קודש נאסרה כל מלאכה, ממילא מוטל על האדם להשלים את כל הכנותיו ובישוליו קודם כניסת היום. אולם אין זו רק חובה טכנית, זוהי הכנה מהותית. המטרה היא שלא 'ניפול' אל תוך השבת מתוך המרוץ, אלא נגיע אליה מוכנים וראויים. וראה בגמ' במסכת שבת דף קיט כמה הגמ' מאריכה ומביאה לנו דוגמאות של אמוראים שהיו טורחים לכבוד שבת.

ולכן כל אדם לכבוד שבת קודש צריך לעשות הכנות, הוא צריך לדעת שהוא עושה זאת מכיוון שהשבת נקראת 'שבת שבתון' – מנוחת מרגוע שהוא לא צריך להתאמץ ולעשות כלום ביום השבת.

"וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אִתְּם" בפתח פרשתנו, סומכת התורה את ציווי השבת למלאכת המשכן. שני נושאים אלו מהווים את עומק הכפרה של עם ישראל על חטא העגל: כפי שהארכנו בגיליונות הקודמים, המשכן נקרא 'משכן העדות' – הוא העדות לכך שהקב"ה סלח לישראל והחזיר שכינתו בתוכם לאחר שהסתלקה בעקבות החטא.

התיקון בא לידי ביטוי גם בלשון הכתוב. לעומת חטא העגל בו נאמר: "וַיִּקְהַל הָעָם", בא משה רבנו בפרשתנו ומתקן: "וַיִּקְהַל מֹשֶׁה". מול הקהילה שהתאספה לדבר עבירה, מקהיל משה את העם למצווה ולשמיעת דבר ה'. גם בלשון הציווי מצינו הקבלה מכוונת. בחטא העגל הכריזו: "אֵלֶּה אֲלֵהֶיךָ יִשְׂרָאֵל", ובכואו לצוות על השבת פותח משה: "אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה ה'". השימוש במילה 'אלה' בא לתקן את הקלקול בדיבור ולהפנות את כוחו אל עבודת ה' האמיתית.

דבר נוסף שאנו יודעים ששבת קודש מכפרת על העוונות של האדם. חז"ל לימדונו את גודל מעלת השבת, כלשון הגמ' (שבת קיח:): "כל השומר שבת כהלכתה, אפילו עבד עבודה זרה כדור אנוש – מוחלין לו". הדבר נרמז בפסוק "שָׁמֵר שַׁבָּת מִחֻלּוֹ" – אל תקרי מחללו אלא מחול לו. לכן הקדים משה את מצוות השבת לחטא העגל. בפרשתנו ובפרשות הסמוכות לה, התורה מגדירה את השבת כ'שבת שבתון'. מה מוסיפה מילה זו על עצם הגדרת היום כשבת? על פי הפשט, הכפל 'שבת שבתון' בא לציין איסור מלאכה גמור. בעוד שימים טובים נקראים 'שבת' (מלשון שביתה), הרי שמותרת בהם מלאכת 'אוכל נפש'.

בריאות ותזונה

אמונה ובטחון

נתחיל בגמ' (ברכות ט). שם הגמרא מספרת על הלל הזקן, שהיה חוזר בדרך ושמע קול צעקה גדולה בעיר. למרות הבהלה הכללית, אמר הלל: "מובטח אני שאין זה בתוך ביתי". עליו אומר הכתוב בתהילים: "מִשְׁמוּעָה רָצָה לֹא יִירָא, יָכוֹן לִבּוֹ כְּטוֹחַ בֶּהָ" (פסוק).

בהמשך הגמרא, אנו פוגשים תלמיד שהלך מאחורי רבי ישמעאל ברבי יוסי בשוק ירושלים, והיה נראה מפוחד. אמר לו הרב: "חטא אתה". הוא ציטט את הפסוק: "פָּחַד בְּצִיּוֹן חֲטָאִים".

מדוע הפחד נחשב לחיסרון רוחני? יהודה בר נתן הסביר זאת כשראה את רב המנונא נאנח בדאגה. הוא הזהיר אותו: "ייסורים אתה מביא על עצמך!". כפי שאמר איוב: "כִּי פָחַד פְּחָדִי וַיֵּאֱתָנִי, וַאֲשֶׁר יִגְרֹתִי יָבֵא לִי".

כאן טמון סוד גדול: כשאדם מפחד ממשו הוא נותן כביכול למשו הזזה כח לפעול כנגדו, ובעצם הוא מושך אליו את היסורים ונותן למה שהוא מפחד ממנו להזיק לו. כשאדם מפחד מהטילים הוא נותן כח לטילים לפגוע בו. שהדמיון הפורע שלנו מתחיל לעבוד בשעת האזעקה ולחשוב: "מה יקרה אם הטיל יפול בבית שלי", וכל אחד מדמין שזה יפול בבית שלו, וחושב מה יהיה עם הילדים והמשפחה – "והוא לא מפחד על עצמו" – אלא הוא פוחד מה הילדים שלו יעשו בלעדיו, ולכן הוא הגיע בדמיונות שלו. כאילו חמנאי שם GPS על הבית שלו והאיראנים רוצים לחסל רק אותו. זה הכל שטויות ודמיונות של היצר הרע. ליהודי אסור לפחד משום דבר. הפחד נברא רק בשביל דבר אחד: "אשרי אדם מפחד תמיד" – לפחד מלחטא, לפחד מלעשות עבירה. ואם אדם יאמר: 'אבל יש לי עבירות, אולי ה' יעניש אותי?', לשם כך יש לנו את התשובה, אסור לפחד מהטילים. לפחד? רק מהעבירות. לעשות תשובה על העבירות וממילא אין ממה לפחד, הקב"ה הוא לא שוטר שמחפש אותנו בשביל להעניש אותנו, ה' יתברך ברא לנו את התשובה בשביל שנתקרב אליו. שאדם חי את מציאות ה' בעולם הוא מבין שהוא צריך לפחד מלדבר לשון הרע, מלשנוא אנשים, מלהסתכל בעין רעה על חברים, זה הפחד האמיתי שמותר לפחד.

טילים? הציחתם אותי, שרוסיה וסין יצטרפו למערכה? שיעטרפו ביחד עם צפון קוריאה, למה יש מישהו שיותר חזק מהקב"ה?! נכון צריך ללכת לממ"ד ולעשות מה שצריך, אבל אדם שיחשוב שכמה קירות בטון יצילו אותו – אי ואבוי. כמו שאדם עולה לאוטו הוא שם חגורה – עושה את מה שצריך – את ההשתלשלות, אבל זה לא מה שיציל אותו. צריך לקחת את הפחד למקומות נכונים, ואסור ליהודי אף פעם לפחד! הפחד היחיד הוא רק לפני העבירה. ח"ו עברת עבירה? תעשה תשובה, יש תשובה בעולם, הקב"ה מלך מוחל וסולח, אבא שאובה אותנו ורוצה שנתקרב אליו אם כן איך אפשר לפחד שאתה עם בורא עולם? ושלא תחשבו שזה רק מהמלחמה, זה כולל את הכל, לא לפחד מהפרנסה וכסף – איך נחתן את הילדים, איך נקנה בית, איך נחזיר את החובות. לא לפחד מהבריאות ומכל מיני מחלות, מתי נביא ילדים, מתי נתחתן וכל שאר הפחדים שיש לנו בחיים. איזו טעות זו לפחד.

שנתחזק בע"ה בימים האלו!

פחד (מהמלחמה)

בעקבות המצב השורר בארץ (נכון לשעת כתיבת שורות אלו) הייתי רוצה קצת לצאת מהמסלול הרגיל, ולשלב בין ההשפעות של הפחד על הגוף והנשמה גם לחזק קצת את עצמי ואתכם.

נכון זה לא סוד שיש התרעות עם צליל צורם בפלאפון ולאחר מכן לפעמים מגיעים אזעקות שמרטיטות את האוזניים, והמחשבה על כך שטילים עם מאות קילו של חומרי נפץ עפים עלינו מעל הראש. והמחשבות לאן המלחמה הולכת, והאם תימן יצטרפו לשיגורי הטילים בנוסף לאיראן, ואולי רוסיה וסין ולאחר מכן צפון קוריאה גם יצטרפו, ומה יהיה. אבל תכף נלמד שלא משנה מה המצב, אין לנו שום סיבה לפחד מכלום ואפילו לא קצת.

קודם כל נראה מה התוצאות של הפחד על הגוף:

הגוף שלנו מגיב למצב נפשי בצורה פיזיולוגית מיידית, מה שנקרא לעיתים מערכת ה-"הילחם או ברח" (Fight or Flight).

מערכת העצבים והורמונים: בגעש של פחד, המוח (האמיגדלה) שולח אות מיידית ליותרת הכליה להפריש אדרנלין וקורטיזול. אלו הורמוני דחק שנועדו להכין את הגוף לפעולה מהירה, אך כשהם מופרשים לאורך זמן (פחד כרוני), הם שוחקים את המערכות.

מערכת הלב וכלי הדם: הפחד גורם לעלייה בדופק ובלחץ הדם. הגוף מזרים דם במהירות לשרירים הגדולים כדי שנוכל "לברוח", מה שעלול להוביל לאורך זמן לעומס על הלב ולתחושת מועקה בחזה.

מערכת הנשימה: הנשימה הופכת להיות שטוחה ומהירה (היפרוונטילציה). זה גורם לירידה ברמת הפחמן הדו-חמצני בדם, מה שעלול להוביל לסחרחורות, נימול באצבעות ותחושת חנק – מה שרק מגביר את הפחד.

מערכת העיכול: בזמן פחד, הגוף "מכבה" תהליכים שלא חיוניים להישרדות מיידית. לכן, זרימת הדם למערכת העיכול פוחתת, מה שגורם לתופעות כמו "פרפרים" בבטן, בחילות, יובש בפה או חוסר תיאבון קיצוני.

מתח שרירים: הגוף מתכווץ כהכנה למכה או פעולה. פחד מתמשך גורם לכיווץ שרירים כרוני, בעיקר בכתפיים, בצוואר ובגב התחתון, מה שמוביל לכאבי ראש וגוף עזים.

מערכת החיסון: זהו הנזק השקט. קורטיזול גבוה לאורך זמן מחליש את המערכת החיסונית, מה שהופך את הגוף לחשוף יותר למחלות וזיהומים דווקא כשצריך אותו בשיא כוחו.

לכן הבריאות האמיתית בתקופה כזו מתחילה ב"כריאות הנפש" – ביכולת להרגיע את המערכות הללו דרך אמונה וביטחון, כדי לאפשר לגוף לתפקד בצורה תקינה למרות "סערת הימים".

סיפור לשבת

הלהבה בנתיבות והאש בחזית:

סיפורו של המגן הנסתר

חול ופגיעה טכנית, נחרחרר פעם אחת והתעורר לחיים בנהמה אדירה. אך הנס לא נגמר שם. כשאבנר ניסה להזיז את הטנק מהחול הטובעני, הוא הרגיש כאילו יד ענקית דוחפת את כלי הפלדה מאחור. הטנק זינק קדימה בקלילות שלא תיאמן, מטפס על הדיונה ודוהר אל עבר החשיכה. פגזי האויב שנורו לעברם חלפו סנטימטרים ספורים מהצריח, אך איש לא נפגע. אבנר מספר שבמשך דקות ארוכות הוא הרגיש שמשהו אחר נוהג בטנק, מוביל אותם בנתיב עקלקל בין מוקשים ומארבים, עד שהגיעו לקווי כוחותינו.

כשהגיעו לנקודת המבטחים, המכונאי של היחידה ניגש לבדוק את הטנק, הוא פתח את מכסה המנוע והחוויר. "אבנר, זה לא יכול להיות", אמר המכונאי בקול רועד, "המנוע הזה שרוף. אין פה טיפת שמן, והפלגים מפורקים. אין סיכוי בעולם שהטנק הזה נסע מטר אחד, בטח לא טיפס על דיונות".

כעבור חודשיים, כשהסתיימו הקרבות ואבנר קיבל חופשה ראשונה, הוא נסע ישר לנתיבות. הוא הגיע לבית הבכא סאלי כשהוא עדיין לבוש במדי ב' מאובקים. התור היה ארוך, אבל כשנפתחה הדלת, הבכא סאלי הביט אל עבר סוף התור וסימן לאבנר להיכנס מיד.

החדר היה אפוף ריח של קדושה וערק. הצדיק הביט באבנר בחיוך אבהי, ואז, לפני שאבנר הספיק להגיד מילה, אמר לו הרב במרוקאית מתובלת בעברית: "קשה היה לדחוף את הטנק שלך בחולות, אה? המנוע היה כבד מאוד...". אבנר קפא על עומדו. הוא מעולם לא פגש את הרב קודם לכן, ואיש לא ידע את פרטי המקרה מלבד אנשי צוותו.

הבכא סאלי המשיך: "דע לך בני, לא אני דחפתי. זכות האבות וזכות האמונה הפשוטה שלך בתוך הצרה – הן אלו שכנו את הגשר מעל התהום. הקדוש ברוך הוא אוהב את החיילים שלו, הוא נמצא איתם שם בתוך האש".

אבנר יצא מהחדר אדם אחר. הסיפור הזה הפך לחלק בלתי נפרד מהמורשת של אותה מלחמה – עדות חיה לכך שגם בשעות החשוכות ביותר, כשהברזל נכשל והאדם אובד עצות, ישנה "שמירה עליונה" שאינה נרדמת ואינה ישנה. גדולי ישראל, בתפילתם ובמסירות נפשם, היוו את ה"כיפה הרוחנית" שהגנה על הלוחמים בשדות הקרב.

הסיפור של אבנר והבכא סאלי מזכיר לנו שהמלחמות של עם ישראל אינן רק פיזיות. הן מערכה משולבת של גבורה בשטח ועוצמה רוחנית בבתי המדרש. הצדיק מנתיבות, שישב בחדרו הקטן, ראה את מה שהמכ"מים המשוכללים ביותר לא יכלו לראות – הוא ראה את הלב של החייל היהודי.

ימי חודש תשרי של שנת תשל"ג (1973) היו ימים של מתח קדוש בעיירה נתיבות. בביתו הצנוע של הבכא סאלי, האווירה הייתה שונה מכל שנה. הגבאי הקרוב סיפר שרבי ישראל היה שרוי בדבקות עצומה, פניו היו רציניות מהרגיל, וכמו חזה את העננים השחורים המתקדמים לעבר עם ישראל. בצהרי יום הכיפורים, כשהצפירה פילחה את השקט המקודש, הצדיק לא הופתע. הוא פשוט פתח את ספר התהילים והחל לזעוק בבכי תמרורים, בכי שהרעיד את קירות הבית.

בזמן שאלפי לוחמים הוקצו לחזית הדרום והצפון, הבכא סאלי הכריז על "מלחמה" משלו – מלחמה רוחנית. הוא סירב לטעום דבר גם לאחר צאת הצום, ורק לאחר הפצרות רבות הסכים לשתות מעט מים כדי להמשיך בתפילתו. "הבנים שלי נמצאים בסכנה", היה אומר למקורביו כשדמעות זולגות על זקנו הלבן, "איך אוכל לשבת בשלווה?"

באותם רגעים, בלב חצי האי סיני, מצאה את עצמה פלוגת שריון במצב נואש. בין הלוחמים היה אבנר, קצין צעיר ממושב בדרום, שמשפחתו הייתה קשורה בלב ובנפש לצדיק מנתיבות. אבנר, שהיה רחוק מקיום מצוות ביומיו, נשא עמו תמיד קמע קטן שקיבל מסבו – פיסת בד שנגעה בגלימתו של הבכא סאלי.

הלילה היה שחור משחור. הטנק של אבנר נתקע בדיונה טובענית, הרחק משאר הכוח. המנוע דמם, ומכשירי

הקשר השמיעו רק רעשים סטטיים צורמים. לפתע, נשמעו קולות בערבית. כוח קומנדו של האויב התקרב לעברם, כשהם מצוידים בטילי נ"ט. אבנר ושלוש אנשי הצוות שלו הביטו זה בזה בדממה. הם ידעו שזה הסוף. אין לאן לברוח, ואין איך להשיב אש בצורה יעילה כשהם תקועים בלב החולות. באותה שעה ממש בנתיבות, רבי ישראל קם ממקומו בפתאומיות. הוא ניגש לחלון הפונה דרומה, עצם את עיניו בחוזקה והחל להניע את ידי בתנועות משונות, כאילו הוא מזיז חפצים כבדים באוויר. הגבאי, שנכח בחדר, סיפר שפניו של הרב האדימו ממאמץ, וזיעה קרה כיסתה את מצחו. "עכשיו, עכשיו!" צעק הרב בקול גדול, "תעלה משם! תעלה!"

בסיני, אבנר הרגיש פתאום דחף בלתי נשלט. "כולם להיכנס פנימה ולסגור מדפים!" הוא פקד. הוא לקח את פיסת הבד הקטנה, הצמיד אותה ללוח המחוונים של הטנק ולחש: "בזכות הצדיק, תעזור לנו". הוא לחץ על כפתור ההתנעה. בניגוד לכל היגיון מכני – המנוע, שהיה מושבת לחלוטין עקב חדירת

ארוחות בוקר מפוארות כל בוקר לאחר תפילת הג'ם

ביום שלישי הקרוב כ"ח אדר 17.3 ידרוש מורנו הרב ב:

חולון 20:00 | ביכנ"ס "סודאי" | רח' רוטשילד 12 | 0542350000

באר יעקב 21:30 | ביכנ"ס ומרכז תורני אקליפטוס | רח' כרמים 18 | 0532767494

ביום חמישי הקרוב א' ניסן 19.3

ידרוש מורנו הרב ב:

רחובות 21:30 | בית הכנסת לעולי צפון אפריקה

רחוב גבריאולוב 20 | 0527002607

רבי יצחק אייזיק נולד בשנת ה'תק"א (1751) בעיירה סרנ' שבהונגריה. בילדותו התייתם מאביו, ולפי המסורת החסידית, בילה את שנותיו הראשונות כרועה צאן פשוט בשדות. כבר אז, בין המרעה להרים, החל לפתח את הקשר המיוחד שלו עם הקדוש ברוך הוא דרך הטבע והניגון. מספרים שבתקופה זו פגש אותו ה"רבי ר' שמעלקה מניקלשבורג", שזיהה בנער הצעיר נשמה גבוהה מאוד, ולקח אותו תחת חסותו כדי להכניסו לעולמה של תורת הנסתר והחסידות.

הניגון ככלי לעבודת השם:

סימן ההיכר המפורסם ביותר של הרבי מקאליב הוא השימוש בניגונים. הוא

האמין שהניגון הוא "קולמוס הנפש" ושיש ניגונים קדושים שהתפזרו בין האומות ויש "לגאול" אותם.

הסיפור המפורסם ביותר הוא על הניגון "סולו קוקוש" (תרנגול הקריא). לפי המסורת, הרבי שמע רועה צאן הונגרי שר שיר געגועים לבית ולחצר, והוא הבין שבתוך המילים הללו מסתתר געגוע של השכינה הקדושה ושל עם ישראל לארץ ישראל ולבית המקדש. הוא "קנה" את הניגון מהרועה (ששכח את השיר מיד לאחר מכן) והפך אותו לאחד מניגוני הדבקות המפורסמים ביותר בחצרות החסידים עד היום.

הנהגתו בקאליב:

לאחר שנסמך על ידי גדולי הדור, התיישב בעיר קאליב שבהונגריה. הוא היה האדמו"ר הראשון שהפיץ את אור החסידות במדינה זו, שהייתה אז מעוז של התנגדות או של יהדות פשוטה מאוד. הוא נודע באהבת ישראל העצומה שלו, ובכך שהיה יורד אל העם, מדבר עם פשוטי העם בלשונם ומחזק את רוחם. תפילותיו היו מלאות בלהב אש, ולעיתים קרובות היה משלב בהן תחנונות בשפה ההונגרית כדי שכולם יבינו וישתתפו

בדבקות.

יחסו לארץ ישראל:

הרבי מקאליב בער בצפייה למשיח ובאהבת ארץ ישראל. הוא נהג לומר שכל הניגונים שהוא אוסף הם רק "צידה לדרך" כדי שיהיה לנו מה לשיר כשנצמד לירושלים. הוא חיבר תפילות מיוחדות לביאת הגואל וראה בכל צרה של יהודי חלק מגלות השכינה.

פטירתו ומורשתו:

ביום כ"ו באדר ה'תקפ"א, השיב הרבי את נשמתו לבוראה. הוא נטמן בעיר קאליב, וציונו הפך למוקד עלייה לרגל עבור אלפי יהודים עד היום, במיוחד בימי חודש אדר. חסידיו מספרים שגם לאחר פטירתו, ניגוניו המשיכו לעורר לבבות לתשובה ולאהבת השם.

ממשיך דרכו בדורנו היה האדמו"ר מקאליב זצ"ל (רבי מנחם מנדל טאוב), ניצול שואה שהקדיש את חייו להנצחת הנספים ולשירת "שמע ישראל", ובכך המשיך את שושלת האמונה והניגון של אבי זקנו.

מסופר שבאחד מימיו כרועה צאן צעיר, ראה רבי יצחק אייזיק בשדות הונגריה רועה צאן נכרי ששר שיר מלא געגועים על ציפור קטנה שמחפשת את קנה בעיר הגדול. המילים היו פשוטות: "ציפור, ציפור, כמה גדול היער, כמה רחוק הקן".

הנער יצחק אייזיק, שבאותו זמן כבר היה בעל השגה רוחנית עצומה, התפרץ בבכי מר. הוא הבין שהרועה שר בשוגג את שירת השכינה בגלות. הוא ניגש אל הרועה וביקש ממנו לחזור על השיר שוב ושוב. בכל פעם שהרועה שר, רבי יצחק אייזיק "תרגם" את המילים בלבבו: הציפור היא כנסת ישראל, היער הוא הגלות הארוכה, והקן הוא בית המקדש בירושלים.

בפעם השלישית שביקש מהרועה לשיר, פתאום קרה דבר מוזר: הרועה פתח את פיו, אך שכן לחלוטין את המילים ואת המנגינה. הוא עמד נבוך ולא הצליח להיזכר אפילו בתו אחד.

רבי יצחק אייזיק חיך לעצמו. הוא הבין שהניגון הזה היה "ניגון אבוד" מהיכל השירה של בית המקדש, שהתגלגל לידיים זרות. ברגע שהוא קלט את הניגון בקדושה והחזיר אותו לשרשו היהודי, הניגון "נגאל" ועזב את העולם החיצוני. מאז, הפך השיר הזה לניגון הקדוש "סולו קוקוש", זה היה כוחו של הרבי מקאליב: למצוא את היהלום שבתוך האפר, ולשמוע את קול השם גם מתוך חולין גמור.

סעודה שלישית מפוארת בשעה 16:30

"רעוא דרעיון": שם זה משמעו "רצון הרצונות"

ומתייחס לזמן זה כעת רצון מיוחד, בו תפילות

יכולות להתקבל ברצון.

חידון הפרשה

1. לפני שמשה רבינו מתחיל לדבר על בניית המשכן בפרשת ויקהל, על איזו מצווה חשובה הוא מזהיר את בני ישראל?
2. הנשים הביאו תרומה מיוחדת למשכן מנחשת נוצצת, ומשה בהתחלה לא רצה לקבל אותה עד שה' אמר לו שזה הדבר הכי חביב עליו. מה זה היה?
3. מאיזה חומר היו עשויים ה"אדנים" (הבסיסים הכבדים שעליהם עמדו קרשי המשכן)?
4. פרשת פקודי מתחילה במילים "אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן". מה בעצם משה רבינו עושה שם?
5. בסוף הפרשה, כשהמשכן סוף סוף מוכן ועומד, מה יורד מהשמיים ומכסה אותו?

סיפור מהפרשה

שימי שאל: "סבא, בפרשת ויקהל קרה משהו ממש מוזר! משה רבינו ביקש מבני ישראל להביא תרומות למשכן, ואחרי כמה ימים הוא פתאום אמר להם שלא יביאו יותר.. למה הוא עצר אותם? הרי תמיד טוב לתת עוד צדקה!"

סבא חייך חיוך רחב ואמר: "שימי, בני ישראל לא סתם נתנו תרומה כדי לצאת ידי חובה. הם הביאו את הדברים מתוך כוונת תלהבות, אהבה ושמחה גדולה, עד שהם הביאו הרבה יותר ממה שהיה צריך! ה' רצה ללמד אותנו כלל חשוב: כשעושים מצווה, או כשעוזרים לאמא או לחבר, לא עושים את זה לאט ובחוסר חשק. עושים את זה עם כל הלב, בזריזות ובהתלהבות! כשאתה רץ לעשות משהו טוב בשמחה גדולה, בלי לעשות חשבונות, אתה מראה לה' כמה אתה אוהב אותו, וזה בונה את המשכן בלב!"

תשובות החידון

1. שמירת שבת קודש.
2. המראות הצובאות (מראות הנחשת).
3. כסף (מהתרומה של מחצית השקל).
4. עושה חשבון מדויק ומראה לעם ישראל בדיוק למה שימש כל הזהב, הכסף והנחשת שהם תרמו.
5. ענן ה' (כבוד ה').

לומדים פרקי אבות

"הלל אומר: אל תפרוש מן הצבור"

בפרשת ויקהל משה רבינו אוסף את כל עם ישראל לבנות יחד. נזכרתי במשנה. לפעמים כשאני בונה מגדל ענק בלגו, בא לי לשחק לבד. אני חושב: "אם מישהו ייכנס, הוא בטוח יהרוס לי". אבל הלל הזקן מלמד שהאור והשמחה מגיעים רק כשמשתפים אחרים! זה דורש סבלנות לוותר לאח קטן או לחבר, אבל מגדל שנבנה יחד באהבת ישראל, הרבה יותר חזק.

המשימה לשבת:
כשאשחק השבת במשחק אהוב, אחפש חבר או אח ואזמין אותו להצטרף אליי בשמחה!

בס"ד

רשימת השיעורים של הרב אייל עמרמי שליט"א

יום ראשון

בית הכנסת "חסדי שמואל" - רח' מן ההר 4, ירושלים	19:30
בית הכנסת "ספרא" - רח' שמואל יפה, פסגת זאב	21:00

יום שני

בית הכנסת "מוסיוף" - ירושלים	17:30
בית הכנסת "חסדי שמואל" - רח' מן ההר 4, ירושלים	19:30
בית כנסת "תפארת אחישוב" רח' הדקל, מושב שתולים	22:00

יום שלישי

בית כנסת "סודאי" רח' רוטשילד 12, חולון	20:00
בית כנסת ומרכז תורני "אקליפטוס" רח' כרמים 18 באר יעקב	21:30

יום רביעי

בית הכנסת "בורכוב" - רח' פישל, ירושלים	18:00
בית הכנסת "חסדי שמואל" - רח' מן ההר 4, ירושלים	19:30
לבנות סמינר! מדרשיית "תפארת בנות" רח' קצנלבוגן 8, ירושלים (אחת לשבועיים)	21:30

יום חמישי

בית הכנסת "חסדי שמואל" - רח' מן ההר 4, ירושלים	19:30
בית כנסת לעולי צפון אפריקה רח' גבריאליוב 20 רחובות	21:30

מוצ"א"ש

אולמי "הרמוז" רח' השדרה המרכזית 16, מודיעין	20:45
---	-------

לקבוצות הווצאפ:

052-4430999

כניסה חופשית, עזרת נשים פתוחה.

זמני תפילות ושיעורים

בית כנסת המרכזי "חסדי שמואל הר חומה"

תפילות לימות החול

שחרית נץ החמה	05:05 (כ-45 דק' קודם נץ החמה)
שחרית מגין ב'	07:30 (בישיבה הודו 7:45)
שחרית מגין ג'	08:15
מנחה גדולה	12:45
מנחה	17:30 (20 דקות לפי שקיעה)
ערבית מגין א'	סמוך למנחה
ערבית מגין ב'	בתום השיעור המרכזי

שיעורים - בימים א'-ה' בשעה 19:30

יום ראשון	עין יעקב - עיון באגדות חז"ל
יום שני	אמונה ובטחון
יום שלישי	פרשת השבוע / הלכה / ענייני יומא
יום רביעי	ליקוטי מוהר"ן / רבינו נחמן מברסלב
יום חמישי	הלכות שבת / מועדים

פעילויות לנשים

יום שלישי	21:00 שיעור בחסידות מהרבנית חנה בקרמן תח"י עם כיבוד חלבי עשיר - ברוכות הבאות
-----------	--

פעילויות לילדים

ב, ה'	18:00 טעמי המקרא לילדים עם נחמן עמרמי, משניות, תהילים, סיפורי צדיקים ועוד. הגרלות ופרסים למשתתפים.
-------	--

תפילות ושיעורים בשבת קודש

מנחה ערב שבת	17:20 (כ-30 דק' לפני שקיעה)
שחרית נץ החמה	04:50 (כ-65 דק' קודם נץ החמה)
שיעור בהלכות שבת	07:00 (30 דק' לפני תפילת שחרית)
שחרית מגין ראשי	07:30
שחרית מגין נערים	08:45 (בישיבה למטה)
שיעור לנשים	15:00 מפי מו"ר שליט"א
מנחה מגין א'	15:30
שיעור מרכזי, סעודה שלישית	16:00
עם מו"ר לאחר השיעור בבית התבשיל	
שיעור בהלכה	17:45
ערבית של מוצ"ש	18:20 (עם צאת השבת)
אבות ובנים (פרסים והפתעות)	18:55 (כחצי שעה אחר צאת השבת)

כראשית
הרה

יוני מרקט

על העזרה והתמיכה במוסדות "כאייל תערוג"

התורה
והברכה ל

הלכות שבת

הרב אייל עמרמי שליט"א:

הלכות שבת - הילד הדליק ביום השבת את האור בחדר בטעות, האם מותר לי לשבת וללמוד תורה בחדר הזה??

מה הדין כאשר אחד מבני הבית הדליק את האור בחדר, והאדם רוצה לשבת ולשחק בחדר הזה עם הילדים? אם כן האדם הזה לא היה יושב בחדר הזה לשחק עם הילדים אם לא היה בו תאורה, ולכן יהיה אסור לו לשבת ולשחק איתם שם, ויצטרך לעבור לחדר אחר. ומה אם האדם הזה רוצה לשבת בחדר הזה וללמוד בו תורה? לכאורה זה גם היה אמור להיות אסור מכיוון שאסור ליהנות ממלאכה שנעשתה בשבת ואפילו שנעשתה בשוגג, אבל ה"בן איש חי" מחדש ואומר שיש לנו כלל ש"מצוות לאו ליהנות ניתנו", אם כן חכמים גזרו שאסור ליהנות ממלאכת שבת אבל כשאדם עושה מצווה אז זה לא בשביל ליהנות, ולכן לפי ה"בן איש חי" יהיה מותר לאדם שהדליק לו את האור בחדר, לשבת וללמוד שם תורה, והרב מביא ראיה לדבריו מהלכות נדרים, ששם כתוב: "המודר הנאה ממעיין, טובל בו טבילת מצווה", אדם הגיע למעיין וקיבל שם איזה מכה או מסיבה אחרת ואומר: 'אני נשבע בשם ה' שבחיים לא אהנה יותר מהמעיין הזה', לאחר זמן מה הבן אדם הזה נטמא וצריך לטבול, ואומרת המשנה בנדרים שמוותר לו לטבול במעיין הזה למרות השבועה שהוא נשבע שלא ייהנה ממנו, מכיוון שהוא רוצה עכשיו לקיים מצוות טבילה, ומצוות לאו ליהנות ניתנו. מזה לומד ה"בן איש חי" לגבינו בהלכות שבת, שאם הילד הדליק את האור בחדר בשוגג או אפילו במזיד, ועכשיו רוצה האדם לקרוא שם איזה ספר קודש, חומש וכדו' אז למרות שבלי האור הזה לא היה יכול לקיים מצוות לימוד תורה, אבל מכיוון שלימוד תורה זה לא בגדר של הנאה אלא מצווה, אז אין על זה את הקנס שאסור ליהנות ממלאכת שבת, ויכול האדם ללמוד תורה בחדר הזה. וממילא הוא הדין אם נכבה האור בבית הכנסת ביום השבת, ובא מישוהו וכלי לשאול הדליק את האור בבית הכנסת, גם כאן יהיה מותר להמשיך להתפלל או ללמוד תורה מכיוון שזה דבר מצווה ולא רק איזו הנאה בדבר רשות!!

בשורה משמחת!

**בשעה טובה נפתח
כולל חצות
לימודים בין השעות
00:00 - עד לאחר הניץ**

**מלגה
מכובדת
למתאימים**

**למעוניינים נא לפנות לרב
ישירות לאחר התפילה**

30"

נחמן עמרמי

תקליטן דתי לאירועים שמחים

חיתולת • בר מצוה • אזילוסין • בריתות

**הגברה ותאורה
מחירים נוחים**

**לפרטים נוספים
052-3169922**

מקווה חדש

**בבית כנסת
חסדי שמואל**
"הרב אייל עמרמי"

הכל עבר שיפוץ חדש חדש חדש

- נקי ומסודר
- מקלחות
- מגבות חדשות

מחירון

20 ש"ח כניסה חד פעמית

300 ש"ח מנוי חודשי

חדש בשכונה אולם אירועים ברמה גבוהה

מתאים לבריתות, בר/ת מצוות, אזכרות

עם רחבת ריקודים

קייטרינג של המקום
במחירים מעולים
בהשגחת הרב מחפוד

בית כנסת חסדי שמואל | רח' הרב מן ההר 4

050-918-8904

בס"ד טליה

איתך בזמיון פורח

עיצוב בלונים לכל אירוע

בר/בת מצווה •

חינוך •

בריתות •

חאלקה •

ימי הולדת •

לפרטים והזמנות

טליה: 054-8418779

חדש! חדש! חדש!

**בבית הכנסת חסדי שמואל
נפתח מתחם
חדרי אירוח לשבתות
ולכל מטרה - ברמה גבוהה.**

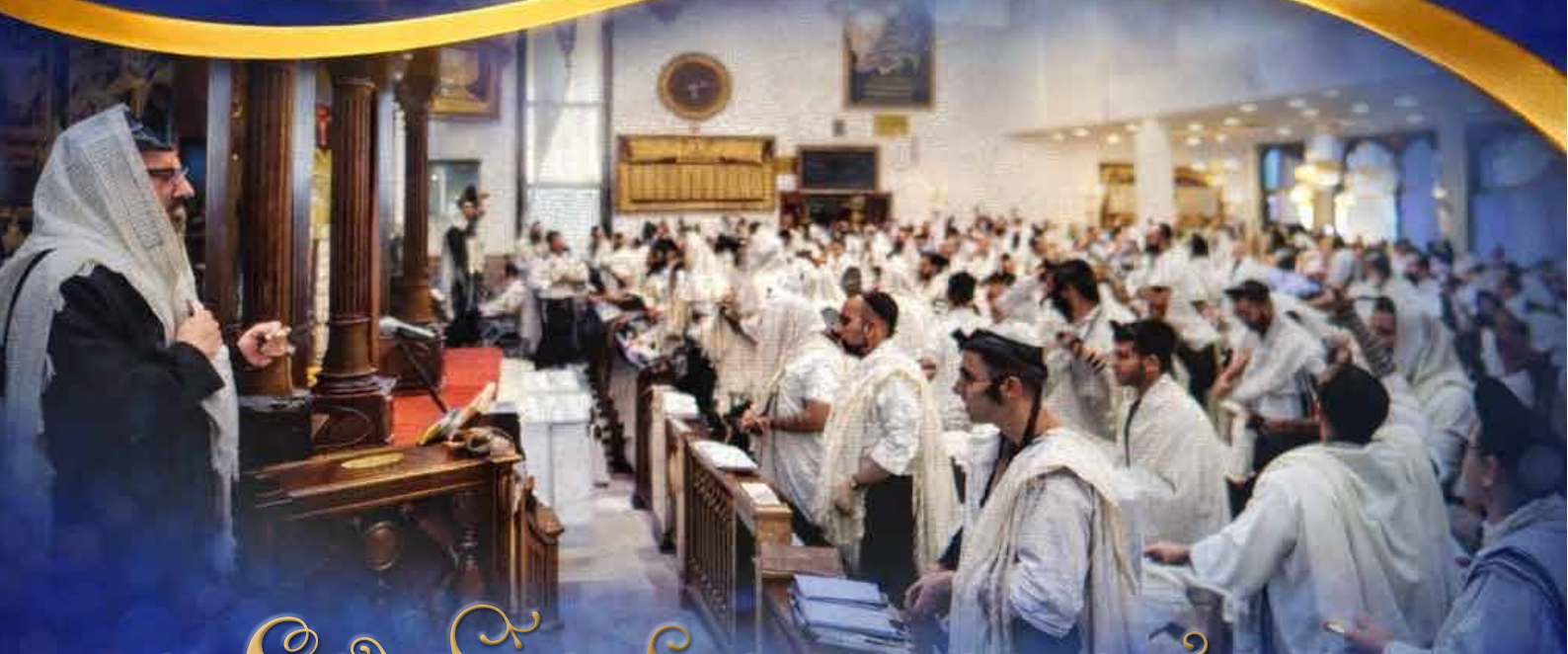
- בית כנסת פרטי
- חדרים מאובזרים וממוזגים
- פינות ישיבה ואווירה נעימה ומשפחתית

**מתאים במיוחד לשבתות חתן,
אירוח משפחתי וקבוצות.**

**לפרטים והתרשמות:
איתי 054-4422450**

תפילת ראש חודש ניסן
עם מורנו הרב

בהוב עם הדלת מלך

תפילת ראש חודש ניסן בגן החמה (5:00)
בשירה עם מורנו

הרב **אייל עמרמי** שליט"א

יום חמישי א' ניסן עם החזן והפייטן

אלחנן משמרת הי"ו

מיד לאחר התפילה ברכת האילנות

בית הכנסת הספרדי המרכזי "חסדי שמואל" רח' הרב מן ההר 4

חלוקה יומימית,

לא מפסיקים לרגע ומגיעים לכל מקום, בואו ותהיו שותפים ...

נובשים את ת"א

סיום מסע כומתה

מעוניינים לתרום? צרו קשר:

050-678-5912

או: בנק מזרחי 20 | סניף 458 | חשבון 445404 קוד מוסד להו"ק: 07028 ע"ש מקור חיים גבע בנימין

אנחנו מודים ל-

על תרומתם הנדיבה של הלחמניות לנקניקיות

אנחנו מודים ל-

על תרומתם הנדיבה של הנקניקיות

בית התבשיל

ארוחות בוקר בבית התבשיל לכל המעוניין מתקיימות כל יום בין השעות 07:00-10:00
ארוחות צהריים בבית התבשיל לכל המעוניין מתקיימות כל יום בין השעות 13:00-15:00